

zwaaien. Het roode vest hangt los en laag over de lichtbruine broek en laat den *foulard* zien, dien de koetsier slechts in de hondsdagen . . . thuis laat niet, maar in 't bakje van den bok wegbergt.

Hij is niet alleen rood van 't eten en drinken. Hij heeft zich ook opgewonden door het praten.

De Parijsche huurkoetsier heeft zijne stokpaardjes.

Dit zijn, trouwens, de eenige paarden, die hij berijdt. Zoo goed als geen enkel huurkoetsier is ruiter.

Ik heb, in mijne aantekeningen, allervermakelijkste gestenografeerde ge-

Jérome met zijne zweepen.

sprekken, afgeluisterd in restauraties voor koetsiers. Ongelukkig zie ik geen kans die in leesbaar Hollandsch te vertalen. De aardigheid gaat er af, als men de termen verzacht van het zeer eigenaardig koetsiers-*argot*.

Zijne politieke overtuigingen laat ik onbesproken. Trouwens, de koetsiers zijn lang niet eensgezind op het stuk van staatkunde. Zij hebben gemeen hunnen haat tegen de reglementen op de huurrijtuigen, de politieagenten,